

Albina

Revistă Enciclopedică Populară

Apare în fie-care Duminică

No. 35.

Abon. în țară pe an Lei 5 ₰ Abon. în străin. pe an Lei 8
» » » 6 luni » 3 ₰ Un număr . . . . . 15 bani

Pentru anuniuri 1 leu linia. Mica publicitate 5 bani cuvîntul.
Manuscriptele nepublicate se ard.

Comitetul de redacție:

Ion Kalinderu

P. Carboviceanu
G. Radulescu-Motru
G. Coșbuc
J. Otescu
P. Dulfu

G. Adamescu
V. S. Moga
N. Nicolaescu
Const. C. Pop.-Tașcă
Gr. Teodossiu.

S U M A R :

Ion Kalinderu, Despre crescerea vitelor.—Șese porunci pentru pomărit.—*C. Stănescu*, O vizită Regală.—*Constantin Negruzzi*, Potopul.—*George Ștefănescu*, Sărbătorea Duminicii.—Mijloc de a face ca lămpile să nu fileze.—Sărbarea St. Constantin și Elena.—O faptă laudabilă.—*Gh. A.* Duhul de întovărășire.—*Ieromon. Eftimie Georgescu*, Viața sfântului Eustatie.—Contra durerii de dinți.—Din poveștile lui Moș-Négu: Bufnița.—*T.* O excursiune școlară.—Să facem excursiuni.—Sărbarea zilei de 10 Maiu la sate.—*Redacția*, Inscințare.—*G. T.*, Cronica săptămânii.—Mulțumiri.—Poșta Administrației.—*C. C. Pop.-Tașcă*, Intîmplările periculoase ale unul marinar francez.

Ilustrațiuni: Potopul.—Mitropolia din București.—Clopotul Mitropoliei.—Unirea face puterea.—Bufniță.—Satul Grivița.—Școala fiilor de militari din Craiova.—Pagina glumetă: Adresă sigură.

Ministerul Cultelor și Instrucțiunii Publice.

Se aduce la cunoștință amatorilor că în ziua de 31 Maiu a. c. orele 11 a. m. se va ține licitație publică în pretoriul acestui Minister pentru darea în întreprindere a lucrărilor de refacere a W.-Closet și a spălătoriei de la școala Normală de Institutore din Iași.

Valoarea lucrărilor după devis, este de lei 10.800. Ofertele vor fi sigilate și însoțite de recipisa Casei de Depunerii sau a ori-cărei alte administrațiuni financiare de județ, cuprinzând garanția de 4% care se va completa pînă la 6% la încheerea contractului.

Garanții în numerar și supra oferte nu se primesc.

Art. 68—79 din legea Comptabilității publice sînt obligatorii.

Lucrările vor fi gata cel mai tîrziu la 15 August a. c.; pentru fie-care 10 zile de întîrziere se va aplica o amendă de 100 (una sută lei).

Concurenții sînt obligați să presinte certificate de aptitudine și că au mai executat lucrări de asemenea natură și în bune condițiuni.

Condițiunile speciale și devisul se pot vedea la Minister str. Diaconeselor în zilele de lucru la serviciul Construcțiilor.

p. Ministru (ss) Dr. Pușcariu.

Capul Serviciului, (ss) *N. S. Dumitrescu.*

No. 28.600.

Se aduce la cunoștință că în ziua de 9 Iunie a. c. orele 11 a. m., se va ține licitație publică în pretoriul acestui Minister, pentru darea în întreprindere a reparațiunilor necesare localului Arhivelor Statului din Bucuresci. Valoarea lucrărilor după devis, este de lei 25.000. Ofertele vor fi sigilate și însoțite de recipisa Casei de Depunerii, sau ori-cărei alte administrațiuni financiare de județ, cuprinzând garanția de 4%, care se va completa pînă la 6% la încheerea contractului.

Garanții în numerar și supra oferte nu se primesc.

Art. 68—79 din legea comptab. publice sînt obligatorii.

Lucrările vor fi gata cel mai tîrziu la 1 Septembrie a. c., pentru fie-care 10 zile de întîrziere se va aplica o amendă de 100 lei.

Concurenții sînt obligați să presinte certificatele de aptitudine și că au executat lucrări de asemenea natură și în bune condițiuni.

Condițiunile speciale și devisul se pot vedea la Minister, str. Diaconeselor în toate zilele de lucru la Serv. Construcțiilor.

Ministru, (ss.) Dr. C. Istrati.

Capul serviciului, (ss.) *N. Dumitrescu.*

No. 28.599.

Tot în ziua de 9 Iunie a. c. orele 11 a. m., se va ține licitație publică pentru darea în întreprindere a reparațiunilor necesare caselor și bisericii Mihaiu-Vodă din Bucuresci. Valoarea lucrărilor după devis, este de lei 26.000.

Condițiunile sînt aceleași ca la publicația No. 28.600.

p. Ministru, (ss.) Dr. Pușcariu.

Capul serviciului, (ss.) *N. S. Dumitrescu.*

DESPRE CRESCEREA VITELOR.

D-l Administrator al Domeniului Coronei a adresat agenților acelei administrații următoarea circulară :

Domnule Agent,

Prin mai multe circulări m'am întreținut cu d-v. asupra mijloacelor de căpetenie pentru îmbunătățirea stărei economice a țaranului nostru; căci de la îmbunătățirea ei depinde înflorirea întregii agriculturi a țării.

De un șir de ani agricultura se luptă cu sumedenie de greutate. pământul arabil a început a se slăbi, și cerealele noastre întâmpină o mare concurență pe piețele Europene, în cât și când avem o recoltă abundentă, și când e slabă, nu se mai obțin prețuri mulțumitoare ca altă dată; așa că rentabilitatea culturii cerealelor e din ce în ce mai amenințată.

Stând lucrurile ast-fel, datoria tuturilor oamenilor de bine este a se gândi cu un moment mai înainte, asupra mijloacelor de a învinge greutățile cu cari se luptă astăzi agricultura țării noastre.

Intre aceste mijloce, cel d'întâiu este creșterea vitelor, care e în cea mai strânsă legătură cu agricultura, fie mare, fie mică, căci una fără alta nu poate exista.

Este netăgăduit că creșterea vitelor vine tot-d'a-una în ajutorul agriculturii, fie prin valoarea ce se capătă din vânzarea vitelor, fie în special din vânzarea produselor lor, ca lapte, unt, brânză, etc. care au preț destul de bun în țara noastră. În București laptele proaspăt se vinde cu 0,40 și 0,50 bani litru, untul cu 4—6 lei chilogramul, brânzeturile mai fine asemenea.

Aceste produse animale ca lapte, unt și brânză, prin înlesnirea mijloacelor de transport s'ar pute ușor exporta la Constantinopol, unde Austro-Ungaria de cât-va timp expediază din Transilvania însemnata cantitate de 10.000 chilograme lapte proaspăt pe zi. De ce nu am lua noi o asemenea însemnată piață de desfacere, căci sîntem mult mai aproape de acest centru de consumațiune. Afară de acest deuseu am mai găsi ușor și altele dacă am avé vite multe și bune.

Creșterea vitelor ridică mult, foarte mult rentabilitatea culturii cerealelor, pentru că avînd vite bune de muncă, pământul se poate lucra în condițiuni mult mai bune, așa că recolta va fi mai bogată atât în cantitate cât și în calitate, cheltuelile de cultură fiind tot acelea.

Vitele ne mai pun la îndemână cel mai eftin și cel mai bun îngrășemînt, de care pe zi ce merge se simte nevoie, de ôre-ce prin cultivarea câmpiilor noastre neîntrerupt numai cu cereale, solul din an în an se slăbesce și cultivatorul, din vreme trebuie să se gîndescă a restitui pămîntului o parte din ceea ce i-a luat prin cultură. Agricultura modernă dispune de îngrășeminte chimice, acesta însă nu înlocuesce îngrășemîntul animal de cât

cu mari cheltuieli; dacă avem vite îndestulătoare, după cum am spus, îngrășământul ce ele dau, e cel mai estin și în același timp cel mai bun.

Nu trebuie să pierdem din vedere, domnule Agent, că industria zaharină luând o dezvoltare însemnată în țara noastră, cultura sfeclei se impune și această cultură reclamă un pământ muncit cu mai multă îngrijire. Mai curînd sau mai târziu va trebui să fie îngrășat, deci și din acest punct de vedere creșterea vitelor este de neapărată trebuință. Starea agriculturii în genere și industria zaharină în special, ne cer dar să trecem treptat de la cultura extensivă ce am făcut pînă acum la cea intensivă a țărilor apusene, și numai atunci producțiunea agricolă va spori, cheltuielile de producțiune vor scăde, și prin urmare rentabilitatea agriculturii țării noastre va crește din nou.

Când proprietățile mari vor fi înzestrate cu vaci și iepe de prăsilă, când plugurile țăranilor vor fi trase de boi puternici, și când la toate gospodăriile mari și mici, grajdurile vor fi pline cu vite bine hrănite și îngrijite, sînt sigur că întreaga agricultură a țării va lua un nou avînt și bogăția națională va spori. Exemplu la îndemînă avem pe vecina Ungaria. Imprejurările climatice și fizice sînt acolo aproape de o potrivă cu cele de la noi; starea agricolă înainte cu vreo 40 de ani era de asemenea analogă cu a României. Astăzi însă pe când agricultura noastră aproape a rămas staționară, cea ungară a ajuns la un grad foarte înaintat de dezvoltare. Acest frumos rezultat se datorește solitudinii ce au avut atât Guvernul Regal al Ungariei cât și marii proprietari, pentru prăsirea vitelor, așa că azi prin măsurile luate din timp, dispun de rase admirabile de cai, boi, vaci, cari nu numai că îndestulează din belșug cu vite de muncă, de lapte, de măcelărie, cum și cu tot felul de produse animale țara aceea, dar dau și produse de ajuns pentru a se face și un export foarte întins.

Acolo trebuie să țintim să ajungem și noi, căci altfel vom avea tot mai puțin folos din agricultură. Pentru a ajunge la acest rezultat, trebuie neapărat să prăsim vite bune, îndestulătoare și în proporție cu locurile cultivabile de care dispunem. În streinătate, un agricultor care și înțelege bine meseria, tinde să aibă de fiecare pogan cultivabil câte o vită, pe când noi sîntem departe de acest ideal.

În țara noastră nu sînt tocmai puține vite ca număr și preocuparea noastră de căpetenie trebuie să fie, nu atât să sporim numărul lor, cât mai mult să le îmbunătățim, căci fără sfială putem spune că vitele, mai cu seamă ale țăranilor noștri sînt slabe, degenerate, improprii, atât pentru muncă cât și pentru lapte și măcelărie.

Este netăgăduit de toți specialiștii că vitele rele aduc mai multă pagubă de cât folos; și este foarte natural acest lucru, căci o vită rea mănîncă tot atât cât una bună. Însă o vacă de soi bun și bine îngrijită, produce în fie care an un vițel bun care

se vinde cu 30—40 lei și 2.500—3.000 litri de lapte, iar dînsa în sine are o valoare de 250—500 lei, pe când la noi, în starea actuală, o vacă dă un vițel pipernicit, care abia valorază între 6—10 lei, lapte mult 1.000 litri, iar valoare sa este de la 20—50 lei și rar 100 lei. Acesta este proporția și cu vitele de muncă; trecînd prin Ungaria vești un plug de fier tras, fără sforțare, de doi boi, și chiar de unul înhămat. La noi țăraniș trebuie să înjuge la un asemenea plug câte 4 și 6 vite și nici așa nu merge de cât cu multă sforțare. Prin urmare este ușor de înțeles că două vite bune aduc mai mult folos țaranului de cât patru și șase rele și acele două vite bune se pot ține cu mai puțină cheltuială.

Din cele arătate mai sus reese că cea d'întăiu preocupare atât a agriculturilor cât și a autorităților, trebuie să fie aceea a îmbunătățirii vitelor.

Pentru scopul acesta urmăzează a se lua mai multe măsuri, ca încercări de aclimatisare și încrucișare cu rase streine recunoscute bune pentru trebuințele ce urmărim, faceri de grajduri sănătoșe, luminoșe și călduroșe, hrănire îndestulătoare, cum și alte măsuri zootehnice folositoare, de ore-ce un bun regim alimentar și ocrotirea în timp de iarnă, sînt neapărat de nevoie pentru a ajunge la rezultatul dorit.

Ion Kalinderu.
Administrator.

Șese porunci pentru pomărit.

1. Alege și cultivă tot-d'a-una dintre soiurile cele mai roditore de pomi.

2. Udă pomii bine pe timp de secetă.

3. Ingrijesce ca pomii să aibă lumină, căci la din contră nu rodesc.

4. Gunoesce pomii în totă tîmna, căci de nu, fac numai foi, ba une ori și flori, dar pomele cad mai tôte înainte de cîcere.

5. Curăță și nimicesce ouele de omide de prin pomi, căci în zadar sînt florile și fructele, dacă le mănâncă omidele.

6. Aprinde paie și gunoie în grădină, dacă s'ar întîmpla să cadă brumă pe timpul înfloritului pomilor. Fumul împiedică căderea brumei și ast-fel pomii pot să rămână încărcăți de pome.

O vizită Regală.

Sn ziua de 18 Maiu a. c., M. S. Regele Carol a bine-voit a vizită domeniul coronei Cocioc. La ora 12¹/₂, a sosit în gara Periș, însoțit de d-l Ion Kalinderu, harnicul gospodar, d-l colonel Robescu, adjutantul M. S., d-l Manu, prefectul județului Ilfov. La gară a fost întâmpinat de d-l N. Gh. Condurache, șeful Domeniului Cocioc, d-l C. Armășescu silvicultor al Coronei, d-l Th. Stăncescu, șeful gării Periș, d-l căpitan Gorgăneanu, sub-prefectul pl. Snagov, primarul comunei Cocioc și alte persoane notabile din localitate. M. S. Regele vizită lăptăria Periș, condusă de maestrul lăptar I. Brem cu multă pricepere. M. S. a fost foarte mulțumit de cele vedute. Vizită apoi spitalul Cocioc, condus de d-l dr. I. Rațiu. Curățenia și aranjamentul spitalului au făcut o bună impresie suveranului. În urmă, au vizitat stupăria, hameria, plantațiunile și parcul, toate în desăvârșită regulă care fac laudă d-lui Condurache.

La ora 3¹/₂, M. S. intră în satul Brătulesci, unde, populația în marea dragoste pentru Suveran a căutat să-i facă o primire strălucită, de și a aflat foarte târziu de sosirea M. S. Mulțimea în haine de sărbătoare stătea pâlcuri, pâlcuri așteptând nerăbdători.

— Vine, dea Dumnezeu să vie sănătos să ne aducă și o ploie atât de trebuitore, diccau țaranii.

Rugăciunea a fost ascultată și M. S. Regele a intrat în localitate cu o ploie bună care a durat patru ore.

În urale nesfârșite și în bine-cuvântări de mulțumire, M. S. s'a oprit la școala Brătulesci. La intrare a fost întâmpinat de dirigintele școlii, d-l Al. Timotescu care a urat bună venire M. S. A vizitat cancelaria școlii și mușeul lucrărilor manuale care i-a făcut o deosebită plăcere. Exprimându-și dorința de a vizita biblioteca, I s'au arătat cărțile ce posedă școala, peste 280 de volume din cele mai de valoare scrieri foarte frumos legate. Din bibliotecă, întâmplător scoase o grósă carte și vedând titlul, duse d-lui Timotescu: «Acésta e „Albina“ o revistă atât de bună pentru săteni. Sînt săteni care citesc Albina?» D-l Timotescu răspunse că acum cam puțin, dar cu timpul crede că se va popularisa. A laudat mult scrierile d-lui Coșbuc și ale d-lui Tocilescu, interesându-se dacă sînt în bibliotecă. Trecînd în cl. I. condusă de d-ra Elena Nicolescu, a ascultat cântările frumos executate de micii copii. A făcut diferite întrebări copiilor, rămînînd satisfăcut de răspunsurile lor.

Trecând în sala cursului superior, după ce școlarii cântău imnul regal, mica elevă din cl. II, Elena V. Constantinescu, a oferit M. S. un frumos buchet în numele școlarilor. M. S. viu impresionat, a mângâiat copila făcându-i diferite întrebări. Elevul Nișu Nicolae din cl. III-a a recitat înaintea M. S. o poezie haslie a d-lui Th. Speranță. Câți-vă elevi din școala Bălteni sub conducerea d-șorei Florica Georgescu, au executat cu mult succes diferite poezii. Apoi școlarii din Brătulesci au cântat diferite piese în trei și patru voci. M. S. a cerut apoi să se execute câte-vă bucați bisericesci.

Exercițiul cu armele executat de școlarii comandați de d-l Timotescu a făcut o bună impresie Suveranului. Trecând în cancelarie iarăși a făcut diferite întrebări d-lui Timotescu asupra mersului școlii arătând dorința pentru învățământul profesional. «La noi se învață multă teorie; dar avem multă trebuință de practică» a zis M. S. Ved că aci învățământul profesional are un frumos început.

Intrând apoi în mijlocul țărănilor M. S. a stat de vorbă cu ei atât de popular în cât care de care dicea: «Nu e regele, e părintele nostru.» Ca un tată între copiii răsfățați a stat M. S. în mijlocul țărănilor. «Ne-ai venit cu mană, Majestate,» zise un țaran. «Numai să ferescă Dumnezeu să nu răciți Majestate,» strigă un altul! În timpul războiului, zice M. S., pe o așa vreme am stat patru zile călare și tot bine a fost. — Bine să ve dea Dumnezeu Majestate, strigă mulțimea.

Intre alte multe, M. S. istorisi intrarea sa în țară la 1866 și spuse că și atunci a fost o vreme ploioasă dar a dat Dumnezeu un an bun!

În urale nesfârșite M. S. plecă și de aci vizitând mōra apoi, biserica, unde preotul Anghel Bujorēnu i-a ținut o frumoasă cuvîntare, arătând M. S. dragostea cu care neobositul d-l Ion Kalinderu execută înaltele dorințe ale Suveranului. Vorbi apoi cu d-l V. Popescu, episcopul bisericeii care asemenea mulțumii Suveranului pentru toate bunătățile ce se revarsă asupra poporului din grația M. S.

Vizită apoi primăria comunei, unde d-l Dobrescu prezintă raportul de situația comunei.

În fine merșeră la casa Administrației Corōnei, unde au luat ceaiul.

M. S. a rămas foarte mulțumit de modul cum d-l N. Condurache conduce acest Domeniu.

La ora 7 a plecat la gară. În gară M. S. a bine-voit a vorbi cu d-l Ilie Clineanu, mare proprietar, care ca om al agriculturēi, expuse M. S. starea recoltelor și speranțele ce toți au de un an bun.

Cu trenul de 7,20, M. S. plecă cu totă suita.

• • • • •
Ce e rege, tot rege, dice și acum lumea! Bun și mărinimos cu dragoste pentru toți. Dea Dumnezeu ca și copiii copiilor noștri să aibă fericirea ce am avut noi de a primi pe Suveranul țarei în mijlocul nostru. Pentru acesta însă nu sintem vrednici a mulțumi d-lui Kalinderu care singur le-a adus toate într'o stare demnă de o vizită regală.

C. Stănescu.

Din literatura Română.

P O T O P U L

DE

CONSTANTIN NEGRUZZI (1).

Megur'amenințătoare orizonul învălise,
Iar prin nădușitul aer vîntul ager vîjiia,
După norii groși și negri sórele-acum asfîntise
Și scaldată 'n sânge luna în préjma-î răsăriã.

Iată mare întunerice preste univers se lasã
Și grozavul ceresc tunet începù a bubui,
Tot pãmîntul se clãtesce; marea din matca sa ese,
Preste lumea vinovată nãvãlind a se lãți.

Bolta cerului se sparge sub a apeî greutate,
Plóia se aruncã rîuri ca pe gura unui scoc,
Sate, tîrguri și orașe, cetãți, turnuri înecate,
Se vèd numai când prin nourî își fac fulgerele loc.

Dumneđeù apucã 'n mână paloșul de rës bunare,
El e mult-îndurãtorul, dar și drept-judecãtor,
Vrea sã pedepsescã lumea pentru-a sfînteî legî cãlcãre,
Și sumeșul om sã vadã cã-î un vierme muritor!

Munții, mágurile 'nalte staù sub apă îngropate,
Undele spãimîntãtore preste ele s'aruncã;
Numai a unei stîncî creștet prin talazele turbate
Precum un uriaș strașnic din adîncuri s'arãtã.

Vãlmășalã sgomotósã ocoleã cóstele sale,
Pre care apele negre cu pornire le isbeã;
Omenirea împrejuru-î scoteã țipete de jale
Nevoindu-se cu silã sã se urce pîn' la ea.

(1) Veđi biografia și portretul acestui autor în «Albina» Anul I, No. 34.

O ce răcnete grozave! ce amară suspinare!
 Dar mórtea plutind pe valuri glasul lor nu ascultă,
 Ea veniã și preste dînșii apãsând recele-î ghiare,
 In noeanul prăpãdirez fãrã milã-î cufunda.

Acolo un crac de munte se desbinã cu pornire
 Prãvãlindu-se cu vuet în talazul rësvrãtit,
 Ticãloșii ce pe dînșul staũ cuprinși de îngrozire
 Cad cu el — mórtea-î așteptã — undele i-aũ coperit.

Maĩ încóce un șiroiũ iute pe un tînër fiũ cuprinde
 Când sërmanul vrea sã scape pe al sœu tatã bêtrãn,
 Și sã ducã maĩ departe unde apa nu se 'ntinde,
 Pe maicã-sa care ține frãțiorul lui la sîn.

Nu e mijloc de scãpare de a Domnului urgie,
 Pretutindenĩ este mórte, pretutindenea ocean,
 Numãĩ stinca uriașã se înalțã cu mãndrie,
 Arãtãndu-șĩ golul creștet preste grósnicul noean.

Din înțelepciunile lui Solomon.

De ești înțelept, pentru tine însuși înțelept ești și de ești
 luãtor în ris, singur vei suferi.

SĂRBĂTÓREA DUMINECEI.

ri-ce sistem de religiune își are anumite zile pentru slăvirea, pentru prea mărirea ființei ce credincioșii adoră, pentru amintirea unor evenimente prin care a trecut religiunea lor.

Creștinismul, ca ori-ce sistem de religiune, își are și el sărbătorile lui întocmite în onórea Domnului, sfinților și a evenimentelor prin care a trecut biserică. Cea mai însemnată din toate este ziua Domnului, «Dumineca».

Ebreii aveau ca zi pentru slăvirea lui Dumnezeu «Sabbatul», ziua a 7-a, care era instituită în amintirea repausului lui Dumnezeu în ziua a 7-a după opera creațiunii. În Noul-Testament, care este continuarea Vechiului-Testament, se înlocuesce Sabbatul prin sărbătórea Duminecei și acesta în urma unei hotăriri luate de apostoli pe următoarele motive: în această zi ne-am sfințit prin darurile prețioase ce le-am primit de la bunul Dumnezeu; în această zi s'a omorît mórtea prin învierea Domnului Isus Christos și s'a restabilit viața; în această zi apostolii primiră porunca de a vesti evanghelia la toate popóarele; în această zi Mîntuitorul a intrat la apostolii săi prin ușile încuete dicéndu-le: «Luați duh sfînt... etc»; în fine în ziua acesta s'a pogorît Duhul Sfînt asupra apostolilor.

În timpul Mîntuitorului tot ziua Sâmbetei se ținea. Tocmai după învierea lui, apostolii avénd în vedere motivele spuse mai sus, înlocuiră ziua a 7-a adică Sabbatul, cu ziua 1, adică Dumineca, dar pînă ce s'a generalizat această hotărîre luată de apostoli, unii din creștini cari nu o sciau serbau tot Sâmbăta.

Creștinii cei vechi țineau Dumineca nu numai ca o zi de repaus, ci și ca o zi de bucurie serbând-o mai întăiu de toate prin aceea că luau parte la sfînta liturghie a cărei corónă era predica. Mai târziu bisericile începură a nu mai fi așa populate de credincioși ca la început și din această cauză părinții bisericesci și sínódele luară măsuri pentru a sili pe creștini să vie la biserică. Așa sinodul al 6-lea ecumenic și cel din Sardica hotărîră: «Dacă vr'un episcop, presbiter sau diacon sau din cei ce se numără în cler, sau vr'un laic, fără mare nevoie, ar lipsi de la biserică și în săptămâni și Duminici nu va merge împreună cu cei-lalți creștini la biserică, de va fi cleric să se caterisescă, iar de va fi laic să se afurisescă». În urma acestei hotăriri, creștinii începură a veni la biserică ca să se scape de pedépsă, dar nu stău pînă la finele sf. liturghii. Atunci părinții bisericesci luară o altă hotărîre care completă pe cea a sinodului al 6-lea și a celui din Sardica și anume:

«Dacă cine-vă din clerici intrând în biserică când se săvârșese sf. liturghie și auzind divinele scripturi nu ar sta pînă la fine nici s'ar împărtăși, unul ca acesta să se afurisească, ca unul ce cauzază neorîndueli în biserică». Iată dar pedépsa celor ce vin la biserică și stau 10 — 15 minute și plécă, dîcînd că prin acésta și-au făcut datoria de creștin. În ziua Duminecii nu eră permisă ajunarea, și canonul 64 Apostolic pedepsese pe clericul sau laicul care ar postî, căci ziua Duminecii amintese învierea Domnului și mântuirea noastră și decî trebuie să fie sêrbătorită ca o zi de bucurie și tocmai pentru aceea ori-ce rugăciune se săvârșese fără plecarea genuchilor. În timpurile vechi după sfînta liturghie se puneau mese comune, «agapele» unde mâncau toți creștinii; mai târziu, din cauza scandalurilor și abuzurilor ce se făceau la aceste mese, s'au desființat rêmăind la noi ca o reamintire «anafora». Bucuria și curățenia spirituală a creștinilor din acéstă zi se arată prin îmbrăcarea lor în haine curate și mai ales albe.

Colórea albă la págâni se privia ca simbolul bucuriei, și în sf. Scriptură spiritele care preamăresc pe Dumneđeū se represintă îmbrăcate în vestminte albe. Bucuria creștinilor se mai arată și prin împodobirea și luminarea bisericii cu luminări multe, clerul se îmbracă în veșminte frumoșe și cîntările bisericesci erau mai solemne. Creștinii cei d'întâi începeau serbarea Duminecii de Sâmbătă sêra și țineau pînă a doua zi sêra. Cea mai mare dorință a creștinilor eră ascultarea cuvîntului, a predicei care o țineau episcopii, preoții, adesea ori și de douê ori pe zi, cum ne afirmă despre acésta unele pasage din sf. Ión Hrisostom, Vasilie cel mare și fericitul Augustin; iar după ce eșiau de la biserică, se ocupaū acasă cu citirea sf. Scripturii și a altor cărți instructive, ori cu săvîrșirea de fapte caritabile; de aceea cu drept cuvînt s'au numit sêrbătorile «zile de vindecarea sufletului».

Porunca de a nu lucră trebuie să o considerăm numai ca un mijloc care ne pune în poziție de a aduce laudă lui Dumneđeū. Nu este oprit însă a săvîrși Dumineca și în celelalte sêrbători lucrări cu privire la serviciul lui Dumneđeū și fapte caritabile. Insuși Mintuitorul ne-a dat exemplu în acéstă privință vindecând bolnavi în ziua Sâmbetei. Nimic nu este mai frumos de cît a sfinți aceste zile cu îndurarea către cei săraci, cu fapte de milostenie, căci acestea sînt fapte mai mari și mai plăcute lui Dumneđeū. Prin urmare lucrul persoanelor care servesc pe la spitale, precum și cel al medicilor este nevinovat și nu trebuie a fi înterupt din cauza sêrbăterilor și a Duminecii. Asemenea când este vorba de un lucru care privesc interesul comun d. ex. reparațiunii de poduri, drumuri, a oprî o inundație sau un incendiu, a se luptă pentru patrie.

Așă eră sêrbătorită Dumineca în timpurile vechi creștine;

astăzi însă puțin se deosebesc Dumineca de restul zilelor săptămânii și anume la oraș se cunoșce de la ora 12 înainte că sînt prăvăliile închise și la țară că se aude tocând la biserică.

Părinții de familie, a căror misiune grea este a întemeia educația copiilor lor, să nu uite că exemplele rele sînt pîdicile cele mai mari care se opun unei bune creșterii, de aceea sînt datorii a veghiă asupra copiilor lor ziua și noptea, să-î învețe a păzi legile bisericesci și civile, a sfinți și cinsti Duminecile și sîrbătorile cum se cuvine. Când ei nesocotesc acésta, au nesocotit credința. Ei sînt datorii nu numai de a nu pune pe copii la treburi grele, ca să-î împedice de a se duce la biserică și să facă fapte de pietate; dar să-î oblige și să observe de aproape dacă ei își îndeplinesc acésta datorie atît de mare pentru tot cel ce a intrat în biserica creștină prin ușa botezului. Dacă din diferite împrejurări copiii nu se pot duce la biserică, cel puțin capul familiei să se ducă și, întorcîndu-se acasă, să le istorisescă și lor tot ceea ce a înțeles el din serviciul liturgic. Sf. Ión Hrisostom îndemná pe creștini la aceste îndeletniciri religioase, dîcînd: «Intorcîndu-te acasă, spune la toți casnicii tîi ceea ce ai auzit aici în biserică și după cum mulți ómeni cînd vin de la cîmp aduc cu ei o vioricá sau altá flóre din multele ce erau pe acolo; precum iarășî alții cînd es dintr'o grădină ieaú cu ei óre-cari roduri — simbóle ale frumuseții câmpiei ori grădinei — tot așa și tu cînd te întorci de aici iea învățatura mea și o du femeii tale, copiilor tîi și la toți casnicii tîi». Pușini mai sînt astăzi cari urméză acestui sfat.

Unii din țarani noștri fac óre-care pregătire pentru ziua Duminecii, spălându-și corpul, primenindu-se, etc. și acésta o fac pentru că simt o necesitate nu dór ca să se ducă la biserică, nu, acésta o face numai un mic numér de bătrâni și bătráne. În ziua Duminecii casa Domnului este gólá, țarani plécá la plug, pădure, ba cá s'a făcut grául de secerá, dîcînd: fac clacá numai pîná la pránz, tocmai cînd preotul sávîrșesce serviciul divin. Vara mai ales nu cinstesc nici o sîrbătoare; de la Martie și pîná în Octombore tóte zilele sînt egale pentru ei. Femeile au mai mare respect către sîrbători; ele frecuentéză mai mult biserica și ar frecuentá-o, dacă nu ar fi reținute de treburile casnice. Fórte des am auzit femeii din clasa de jos aducînd pentru susținerea v'unei pării învățaturii auzite din Evanghelie sau Cazanie.

Dar, sînt o parte din țarani cari nu se duc nici la lucru nici la biserică. Ce fac ei? Unde petrec și Dumineca? Cum o sîrbătoresc? Pentru aceștia este și mai trist.

De Duminecă dimineța și pîná Luní stau la cárciama din sat întreținîndu-se cu tot felul de discuțiunii nefolositoare și cu joc de cărți și aceste doué viții sînt urmate de «consumarea beúturilor alcoolice». Nimic nu este mai pri-

mejdios de cât acest acest vițiu odios omorîtor de trup și suflet, progenitură și neam.

Atunci sînt ei în culmea fericirii când sînt în acea stare anormală a beției și în aceea ar vrea ei să trăiască. Beția este idealul țăranului nostru care de vécuri îl cufundă în miserie și în bóle de tot felul. Nenorocirea însă se mărește încă cu cât veneticii streini de tot felul pentru a scóte banul țăranului de la chimir și pentru distrugerea némului și naționalității noastre, amestecă béaturile alcoolice cu tot felul de substanțe otrăvitoare. Alcoolul singur este otrava cea mai tare; dar când îl amestecă cu altele? Așa dar, care este folosul țăranului nostru de pe urma acestui vițiu de cât certuri în familie? Căci femeea o să-î cêră bani pentru a cumpêra cele necesare în casă, el n'are că i-a bėut și de aci cêrtă; apoi minte bolnavă, închinare la tot felul de rele, săvirșirea celor mai mari crime, lipsă de cugetare. Iată cum serbeză ei Duminecile și sêrbătorile; iată cum se duc ei la biserică, cum ascultă glasul mamei noastre învățătoare și sfătuitoare, cum fac fapte de milostenie către cei nevoiași și săraci!

Este de datoria preoților, învățătorilor și a fie-cărui om luminat și cu simțire românescă să lupte din tóte puterile pentru a scóte țăranul din această stare. Prin acest vițiu el slăbesce trupesce și sufletesce, își distruge moralul, degenează progenitura. Streinii cari sciú să profite de tóte ocașiunile, caută să ne infiltreze fel de fel de obiceiuri rele care pentru o națiune sînt otrăvurile cele mai omorîtoare; ei vor să ne distrugă moralul, caută să ne distrugă némul, caută să distrugă «națiunea românescă». Este sciut că naționalitate și limba sînt cele două haine cu care o națiune este îmbrăcată în mijlocul celor-lalte. Dacă vom perde naționalitatea și limba, viața ne este de prisos, acesta înseamnă a muri ca popor. Naționalitatea este mai scumpă de cât libertatea, căci libertatea perdută se capătă, iar naționalitatea, ba. Să luptăm dar cu toții pentru a curăți câmpul României de buruenile vătămătoare — păcatele — și să plantăm virtutea, respectul legilor bisericesci și civile, iubirea de biserică și de patrie, petrecerea în spiritul adevêrat creștin a sêrbătorilor bisericesci și naționale.

George Ștefănescu.

Mijloc de a face ca lămpile să nu fileze.

Cel mai bun mijloc pentru a împedica lămpile să fileze e următorul: moî mukul în oțet tare mai nainte de a te servi de el. Tótă lumea va fi mirată de flacăra strălucitoare ce se va obține prin acest procedeu simplu de tot.

SERBAREA SF. CONSTANTIN ȘI ELENA

Sn ziua de 21 Maiu s'a serbat la Metropolia din Bucuresci amintirea Sfinților Impărați Constantin și Elena, patronii Capitalei.

Au fost de față la această slujbă M. S. Regele, A. A. L. L. R. R. Principele Ferdinand și Pricipesa Maria împreună cu micii principii.

Dăm cu acest prilej înfățișarea Mitopoliei noastre cum și clopotul cel mare, turnat la 1832 și reparat acum câți-vă ani.

Clopotele bisericilor au fost caracteristice pentru orașul nostru. Iată ce spune în această privință Ion Ghica :

Mitropolia din Bucuresci.

«Când de pe delul Mitropoliei, într'o seră de denie, în liniștea melancolică a apusului începea tóca la o sută de biserică cu miliónele de sunete pe tóte tonurile, cari se versau în aer din miile de clopote mari și mici ale orașului, note cari alergau din tóte turlele ca să se confunde într'un huet general și se suiau împreună la cer lățindu-și neîncetat vibrațiunile, aruncându-se în cadență ca nisce talazuri împinse unele către altele către malul nevedut; atmosfera întrégă părea transformată într'un vârtej de armonie, și sufletul cuprins de o senzațiune plină de pietate se simția atras către rugă.

«In mijlocul acelei vijelii de sunete, precum ochiul distinge într'o mare infuriată pânzele corăbiilor, asemenea urechea deosebiã în mijlocul huetului glasul plângător al Sfintului George, repetând în cadență numele nenorocitului Brâncu-

vénu, sunetul jalnic și măndru al Antimului, bătaia rară și falnică a S-tului Spiridon îngânându-se cu Sărindarul și cu Curtea Veche, clopotul de serbare al Colții, glasuri grave străbătute în toate părțile de timbrele ascuțite și argintii a sută de clopote mai mici ale bisericilor din mahalale. Acum

gălăgia populațiunii și urletul miilor de trăsuri, cari lovesc pietrele ascuțite ale caldarîmului și fluierul gardiștilor taie tot farmecul acelei armonii sublime, tóca de abia se mai aude și credincioșii nu se mai adună împrejurul altarelor.»

LUAȚI AMINTE

Cel ce iubesc invățătura iubesc știința și cel ce urăsc mustrarea, prost rămâne.

O faptă laudabilă.

Locuitorul Nicolae Ciobanu, din comuna Chetrești, jud. Vaslui, furându-i-se suma de lei 65, și fiind om sărac, cinstit și împovărat de o grea familie, d-ra Eugenia Petrovici, învățătoare, și d-l Gh. Petrovici, notar în acea comună, au luat inițiativa și, făcând apel la mila omenilor de bine, au trimes lei 60,60 de la 96 persoane pe cari banii i-a înmănat locuitorului păgubaș. Fapta vorbeste de sine.

Duhul de întovărășire.

storia părintelui care și-a chemat fiii la patul de moarte și le-a dat un mănunchi de smicele pe care nu l-a putut rupe nici unul, apoi le-a desfăcut una câte una și așa a fost rupte ușor de fie-care, din ce el li-a scos învățătura, să ție tot-d'a-una toți împreună și atunci nu vor pute fi răpuși de greutatea vieții, dar de se vor răslăți, vor fi frinți ușor, — rămâne tot-d'a-una adevărată, și o mare înțelepciune a vieții.

Pornind de la acest adevăr, omenii cu tragere de inimă pentru înaintarea mulțimii și smulgerea ei din brațele sărăciei, au stăruit mereu ca cutare lucrare bună, pe care unul singuratic nu o poate îndeplini, deși vede că e bună și folositoare, să o facă doi, trei, zece, o sută. Căci ce unul nu poate, mai mulți împreună vor pute cu bună sémă.

Stăruirile de acest fel n'aũ rămas fără răsuneț; duhul de întovărășire s'a trezit, și cu timpul aũ început a se ivi mai un fel mai altul de întovărășiri. Ađi, mai ales în țări înaintate, sînt pline cetățile și satele de fel de fel de însoțiri. Ceii bogați și puternicii se însoțesc ca să ajungă și mai bogați și mai puternici; ceii săraci pentru-ca cu puteri unite să mai scuture sărăcia de pe ei. Și atât unii cât și alții își ating scopurile în mare parte.

Acestea le-am citit într'o revistă din Orăștie. Spiritul de întovărășire și de economie este la Români

de peste munți mult mai dezvoltat de cât la noi. Acolo dilnic se fac societăți.

Intre altele, aflăm interesante amănunte despre societățile de lăptărie. Mai mulți sătenii s'au întovărășit; au adunat lapte, au făcut unt, smântână și au trimis la oraș cantități mari și au luat sume bune.

Unirea face puterea: Dacă ar fi unul, n'ar pute mișca stânca; dar toți la un loc vor reuși.

Dacă un țăran singur s'ar fi dus la oraș cu o turtică de unt ori cu nițică smântână, cum fac la noi, nu s'ar fi ales câștigul din pagubă. Lucrul se înțelege lesne.

Iată ce ne spune foia de peste munți despre isbînda cea mare ce au avut societățile de lăptărie. În 1895 au fost 5 societăți și în 1899 au ajuns la 57. Acestea au câștigat în anul ultim (1899) suma de 2.327.202 fiorini.

Vedeți bine că nu este glumă!

Noi, cei de la «Albina», sîntem fericiți că, de când

am început a lucra, am vădut lăţindu-se acest spirit şi în ţara noastră.

Cititorii noştri şi-aduc aminte de diferitele informaţii ce am dat în astă privinţă.

Dăm aci o nouă relaţiune care ni se pare plină de interes :

La 1 Ianuarie 1898 s'a fundat în comuna Moviliţa (Putna) Societatea de Economie «Movila», cu scop de a aduna micile economii ale ţăranilor şi altor persoane ce voesc a depune spre fructificare banul lor.

Pînă la 1 Decembre 1899 are un capital de lei 9.341,53, din cari sînt daţi cu împrumut locuitorilor 8093 lei în 91 creanţe fiind toţi banii plasaţi la ómenii cu garanţie sigură, restul sînt cheltueli şi numerar în casă.

În ziua de sf. Neculaî 6 Decembre 1899 s'a serbătorit patronul Societăţii cu care ocaziune s'a pus şi bazele construcţiei unui local propriu pentru societate, pentru care s'a dăruit de vre-o 20 ómenii, — parte din ei membri în societate, — lemnul şi materialul necesar pentru construire, care material a şi început a se aduna la locul hotărât.

Adunarea generală se face în 1-a Duminică dupe 1 Ianuarie a fie-cărui an; iar societatea se administrează de un comitet din 7 persoane, şi se controlează de doi controlori aleşi pe timp de un an.

Preş. Societăţii, Paroh I. Macarie.

Controlorul Soc., P. Gavrilesen.

Aceste relaţiuni ale societăţii din judeţul Putna (Moviliţa) sînt încurajătoare. Ele dovedesc că şi la noi se pot îndeplini fapte frumoase, *cu voinţă şi cu stăruinţă*.

Multe sînt scopurile pe cari le pot urmări societăţile acestea. Ele sînt necesare la sate ca şi la oraşe.

În primul rînd, făcînd societăţi de economie, omul se învaţă să fie strîngător, îşi face un mic capital, fără să bage de seamă, şi scapă din mîna cămătarilor cînd are nevoie să se împrumute.

Se mai pôte apoi să-şi facă tovarăşii aceştia proviziunii pentru ale casei; adică să cumpere de la toptangii cu preţuri scădute în loc să cumpere cu puţinul de la neguţătorii mai mici.

Tovărăşiile acestea pot întreprinde diferite negu-

țătorii, cari dau tot-d'a-una câștiguri bune. La noi s'au încercat să se facă băcăniile așa cu tovarășii mulți, s'au încercat brutării, ș. a. Tote au mers și merg bine.

Să urmăm pe calea începută, căci de aci va rezultă îmbunătățirea stării noastre economice!

Gh. A.

VIATA SFÎNTULUI EUSTATIE. (1)

Mărtea lui Eustatie, a soției și a copiilor lor.

Eustatie eră atât de fericit, cât pôte fi un om pe pământ. Biruise pe vrăjmașii Romei, își regăsise soția și copiii și ast-fel se întorcea la capitala imperiului ca să-și primescă răsplata victoriei. Pe cale fiind însă și pînă s'ajungă la Roma, bunul împărat Traian murì la anul 117 d. cr., și-i luă locul fiul său adoptiv, Adrian. Când Eustatie ajunse la Roma, Adrian îl primì cu mare bucurie și-l dăruì cu însemnate daruri. După aceea se pregăti o mare serbare pentru a aduce mulțumiri ȝeilor cari dăduseră biruința armatei romane. Eustatie trebuì să însoțescă pe împărat, dar se ferì de a călcă pragul capîștei idolesei și de a aduce jertfă. «Ce, strigă Impăratul, tu nu vrei s'aduci jertfă ȝeilor? Ești dator a le mulțumi, pentru că ne-a ajutat de-am biruit pe vrăjmași. Ești dator, pentru-că ei ți-au ajutat să-ți regăsești soția și copiii.»

Eustatie, fără frică și cu inima slobodă, răspunse: «Eü sînt creștin. Dumneȝeul pe care noi îl cinstim, mi-a dat victoria, soția și copiii! Numai lui sînt dator să-i aduc jertfe de mulțumire. Nicì odată n'o să pot cinsti pe Dumneȝei tői, care-s idoli, formați de mâini omenesci, din piatră și metal.»

La acest răspuns neașteptat, Impăratul s'a infuriat, dar, fiind-că nu eră locul aci ca să-și arate rēutatea, se luă cu binișorul spre a-i converti la păgânism. Nereușind cu binele, începù a-l amenința cu mărtea atât pe el cât și întręga sa familie. Eustatie mărturisì împăratului că mai curînd primesce mărtea, de cât să-și lepede credința. De supărare, împăratul îi luă gradul de general și-l trimise la temniță împreună cu soția și copiii săi. Ei merseră la temniță cu cea mai mare bucurie, ca la o petrecere.

După câte-vă ȝile, îi dădu ca mănecare fiarelor sēlbatice, în fața unei fōrte mari mulțimi. Spre mirarea tuturor, dându-li-se leilor drumul din închisorile lor, alergară la sfinți și le linsēră piciorile cu limbile, gudurându-se cu mare respect. Cu acēsta Dumneȝeu vrea s'arate ómenilor că și fia-

(1) Veȝi No. 26, 28, 29, 31, 32, și 34.

rele cumplite recunosc pe plăcuții lui. Impăratul, vădend acesteia, s'a rușinat fôrte și porunci ostașilor să-i bage din nou la închisóre.

Aci sfinții aduseră laudă lui Dumneđeũ că i-a prea-mărit și apărat de gurile fiarelor, rugându-l în acelaș timp să le-ajute pînă la sfirșit, spre a se puté face moștenitori ai împărăției sale.

În acest timp împăratul se sfătui cu ai săi, cum ar puté pierde mai în grabă pe Eustatie și familia sa. Se hotărî a se face un cuptor mare de aramă, în formă de bou, a i se da foc, pînă se va roși și a-i băgă într'însul. Tot se execută întocmai. Sfinții fură aduși în fața cuptorului. Când vrură să-i arunce, ei cerură voe ca să-i lase a se rugă mai întăit, ceea-ce li se admise.

Atunci Eustatie dișe: «A tot puternice Dómnne, Dumneđeul cerului și al pămîntului, ascultă rugăciunea nóstră și dá noué, slugilor tale, ca curățiți și spălați prin foc, să fim pârtași moștenirii sfinților tēi. Dă-ne, în locul trecétórelor străluciri de fericire, cinstea și slava Ta, care nu mai au sfirșit. Iacă, ne jerfim Ție voioși și cu multă bucurie. Dă-ne noué și tuturor carî după noi vor urmă în viitor acest drum al pătimirii, fericirea și mîntuirea de tóte relele, și primesce-ne pe toți întru împărăția Ta.»

După acéstă rugăciune, intrară în cuptor Eustatie, soția și copiii lor și fură numai de cât adormiți. Sufletele lor se suiră la cer ca să stea înaintea scaunului lui Dumneđeũ.

A 3-a di veni și împăratul să vadă cenușă sfinților; dar, minune! ei erau întregi, neatinși de foc, frumoși la față, par-că dormiaũ. Impăratul însuși se rușină de cele-ce vęđu.

Dă, Dumneđeule, slugilor tale, carî vor urmă faptele cele frumóse, făcute de sf. Tēũ Eustatie, să li se împlinéscă rugăciunile lor, ca ast-fel să se bucure în veci împreună cu dînsul și cu pârtașii patimilor sale, la tine în fericirea cerului, prin Iisus Christos, fiul Tēũ și stăpînul nostru.

Amin.

Ieromon. Eftimie Georgescu.

Contra durerii de dinți.

Se ia piper pisat, se pune într'o bucățică de pânză, se móie în spirt și se pune pe partea gingiilor unde se simte durerea. Dacă dinții sînt găunoși, se ia cu cevă acid muratic și se pune o picătură în dintele stricat; îndată durerea se slăbesce și repetind acésta de mai multe ori, nervul care e bolnav se omórá.

Din poveștile lui Moș-Neagu.

BUFNIȚA

Boporul nostru, ca și altele, crede că sînt paseri al căror cântec sau strigăt este o veste de rău. Cucuvaia și bufnița se consideră ca cobe: ele cobesc răul, mărta omului pe a cărui casă se așeză.

Acestea sînt închipuiri fără nici un temei, dar un lucru este adevărat: cînd auzi, în mijlocul tăcerii de noapte, o cucuvaie urlînd, te cuprinde groza și, fără să vrei, te gîndesci la toate nenorocirile.

Voï știți, dragii miei, că bufnița, ca și cucuvaia, ese să sbore numai noaptea. Dacă n'ați vedut vreuna de aproape, priviți-i aci chipul.

E mare ca de vre-o trei decimetri; în dreapta și în stînga capului are nisce ghemotoce de pene ridicate în sus par-că ar fi nisce urechi. La picioare are pene multe pînă la unghii. Colorea penelor bate în roșcat.

Trăese ascunsă ziua prin gaurile zidurilor părăsite și prin scorbile copacilor. Cum inserază ese să-și caute de mîncare. Cînd întîlnește vre-o pasere mică, o prinde din sbor și o mîncă.

Cu toate acestea, bufnița ne face și servicii. Stîrpește șoreci, guzganî, chițcanî, și cum mai vreți să le diceți. Dacă aveți vre-o magazie cu șoreci mulți, prindeți o bufniță, domesticiti-o și puneți-o la pază în magazie și o să curățiți locul.

Moș-Neagu.

O excursiune școlară.

oi, 18 Maiu curent, fiind s**er**băt**o**rea In**al**țarea Domnului, elevii claselor a III-a, IV și a V-a a școlii normale pentru Inv**e**țătura poporului Român, sub conducerea d-lui Petre Garboviceanu, directorul școlii, și a profesorilor, au făcut o excursiune la Tîrgoviște, vechia capitală a Munteniei.

Plecați cu trenul de 7^{1/2}, dimineța din București, excursioniștii sosesc la orele 10^{1/2}, la Tîrgoviște. Pe peronul gării așteptă d-l Condurățeanu, revisor școlar, împreună cu un mare număr de institutori, d-l Aguletti, directorul gimnasiului cu o parte din profesori. După căldurose strângeri de mână între sosiți și primitori, elevii școlii intonează: *Deșteptă-te Române* și alte cântece patriotice, apoi în frunte cu profesorii și cu toate persoanele prezente, cortegiul eși din gară și pornesc pe frumosul bulevard spre oraș. O plăcută surprisă așteptă pe excursioniști.

Pe tot parcursul de la gară pînă în centrul orașului, bulevardul eră împodobit cu steguri tricolore. D-l Polițaiu Dogariu, cu o vădită dragoste, s'a pus la dispoziția excursioniștilor și de la sosire pînă la plecare a făcut totul ca excursiunea să aibă un deplin succes.

S'a vizitat școla primară de băieți No. 1, gimnasiul, ruinele palatului domnesc, vechia biserică a palatului, în care se găsește mormîntul D**o**mnei Elena a lui Mateiu Basarab, Chindia, Biserica Stelea și Mitropolia care se restaurază acum. La orele 1 p. m., prin îngrijirea d-lui prefect Baranga, s'a servit excursioniștilor o masă în frumoasa grădină Ciocărlan.

S'a ridicat mai multe tuaste de d-nii P. Garboviceanu, Condurățeanu, revisor, Dogariu și înv**e**țătorul Nițescu.

La orele 2 p. m., profesori și elevi pl**é**că la monastirea Dealului, situată în una din cele mai frumoase pozițiuni, în vârful unui deal care domină întreg orașul. În această monastire este astăzi instalată școla copiilor de trupă, sub conducerea d-lui căpitan de vînători Constantinescu.

Primirea făcută excursioniștilor de corpul ofițeresc al școlii, a fost pe atît de căldurosă, pe cît de neașteptată. Sub conducerea harnicului locotenent Dumitrescu, instructorul militar al școlilor societății pentru Inv**e**țătura poporului român, elevii excursioniști, în frunte cu fanfara școlii copiilor de trupă, au defilat în curtea monastirei în fața d-lui căpitan Constantinescu și a întregii asistențe. Apoi a urmat vizitarea interiorului bisericii, dependinților, etc.

Intr'un dulap, la intrarea bisericii se păstrează craniile marilor Domni Mihaiu și Radu cel Mare.

Frumuseța bisericeî, curățenia ce domnesce peste tot ca și dărnicia cu care bunul Dumnezeu a împodobit aceste locuri a făcut o adîncă impresie asupra visitorilor și cu adevărată părere de rău a părăsit aceste locuri încântătoare, la orele 4 p. m., avînd abia timpul necesar pentru a ajunge la gară. În tot timpul, d-niî Aguletti, Condurățianu, tot corpul învățătoresc ca și autoritățile, au făcut tot posibilul ca această escursiune instructivă să fie cât mai plăcută.

Deși o plöe abundentă cădea, totuși escursionistii au fost însoțiți la gară de toate persoanele ce bine-voise a veni la sosire.

D-l Garboviceanu, a mulțumit călduros tuturor, iar la orele 6 p. m. trenul s'a pus în mișcare, pentru marea părere de rău a profesorilor și elevilor că timpul fusese prea scurt, fie-care păstrînd o plăcută amintire de primirea căldurösă și dragostea ce fie-care arătase.

T.

Să facem excursiuni.

Excursiunile întreprinse de școlari cu profesorii lor sînt förte folositöre. Ele îmbogățesc cunoscințele tinerilor și le procură momente de mulțumire, îi fac să petrecă învățînd.

Mai ales cercetarea locurilor istorice ar avé și rezultatul de a întări iubirea de țară și a desvoltă admirația pentru vitejia trecutului.

Ce frumos ar fi, bună örä, a vedé satul Grivița din Bulgaria — pe care îl înfățișează ilustrația acésta — unde bravii luptători de la 1877 și-au vörsat sîngele ca să ne dea o țară liberă și independentă! Dar și în țara nöstră avem localități de acestea, pe cari le pot cu folos visita școlarii. Așă a fost escursia normaliştilor la Tîrgoviște, despre care am publicat o dare de sémă.

Școala fiilor de militari din Craiova.

Inițiată în 1880, ea primește tineri cu 3-4 clase gimnasiale. După absolvirea studiilor aci, elevii trec în școlile militare din București.

SERBAREA ȚILEI DE 10 MAIŪ LA SATE

10 MaiŪ in comuna Deleni, Fălcii.

Încă din ajunul țilei eră o animație de nedescris între toți locuitorii, mai cu seamă că d-l sub-prefect Jacu se află în comună. La orele 10 a. m. erau prezenți în Biserica parohială întregul cler, școala și foarte mulți locuitori.

După terminarea Tedeumului, asistenții în frunte cu d-l sub-prefect Jacu, au descins la localul școlei, unde d-l diriginte al școlei V. Stenean, a ținut o cuvîntare bine simțită arătând însemnătatea țilei. Apoi s'a recitat de copii, cu o deosebită pricepere multe poezii ca: Romănul, Mircea și Solii, Ștefan Vodă și Codrul, Cetatea Nēmțului, Altarul Mănăstirei Putna, Movila lui Burcel, Cântecul lui Mihai-Vitezul, Ferentarul, etc. etc. S'a cântat în cor de copii: Deșteptă-te Române, Fiii Romănei, Primăvara a sosit, Doina lui Rațiu, etc. etc. D-l sub-prefect Jacu, prin o cuvîntare alésă dă staturii părintesci nu numai copiilor ci tuturor celor de față și arată că cea mai sfîntă datorie a oricărui Român este: «Iubirea de Patrie și Rege».

Pop. Ionescu
Consilier.

10 MaiŪ in comuna Rași, Ialomița.

În dimineața țilei conducătorii școlei Z. Pavelescu, diriginte, și Gh. Jerea învățătorii, împodobiră localul școlei cu verdetă și un fanion. Primarul F. Zamfirescu, primăria cu 5 fanióne tricolore. La orele 10 învățătorii porniră la biserică cu elevii, urmași de d-l Achim Gh. Stoenescu, șeful garnizónei cu toți concediații și milițienii în acea ordine. Apoi în urmă un convoiu de curioși bărbați, femei. La biserică găsiră pe d-l primar cu toți consilierii, pe d-l Al. A. Ștefănescu notar, pe preotul P. Popescu și alte persoane. Se începe tedeumul. Se adunse atâta lume în cât numai încăpea în biserică. Corul școlei format și condus de vr'o 10 ani de învățătorul diriginte Z. Pavelescu, după terminarea slujbei cântă: «La mulți ani» «Trăiască Regele» și «Cărarea binelui». Porniră apoi elevii în ordinea venirii însă cântând «Trăiască Regele». La ușa bisericii întâlniră un tacâm de lăutari, cari încep să cânte Deșteptă-te Române. La primărie în fața tuturor asistenților d-l Z. Pavelescu, învățător diriginte, a rostit un frumos discurs.

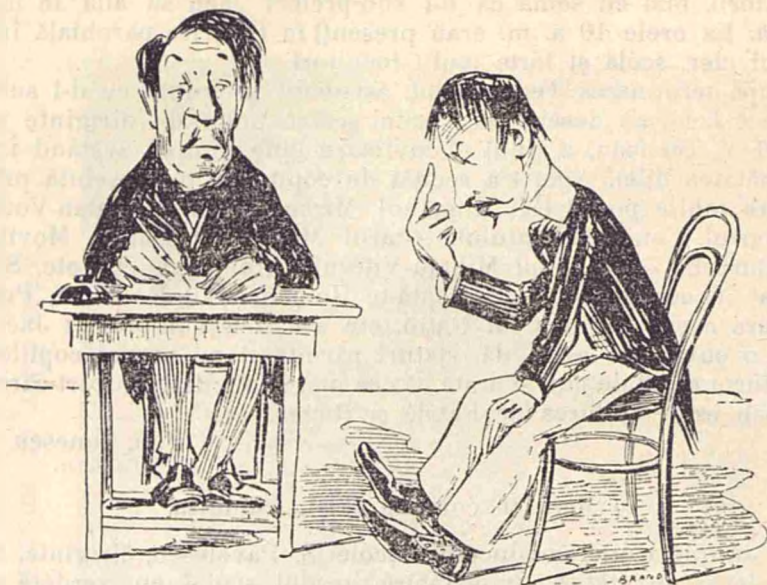
În urmă elevii au executat diferite jocuri, între cari și «Oina».

Petru copii.

Fiul înțelept face bucurie părintelui său, iar fiul nerod întristare mamei sale este.

Pagina gluméță.

ADRESĂ SIGURĂ

— Vreaŭ să trimit o scrisore vărului mieŭ Vasile în Craiova.

— Iată ți-am scris scrisorea; dar adresa . . .

— Adresa? N'o știu... Nu e nimic, s'o trimitem *post-restant*.

INSCIINȚARE

Mulți amici ai noștri ne trimit diferite articole, dări de sēmă ș. a., cerënd să le publicăm cât mai curînd. Ca să nu repetăm lucrul pentru fie-care corespondent, îi rugăm pe toți să crêdă că — cu tótă buna-voință ce am avé ca să-i îndatorăm — ne este peste puțință să facem față la sutele de articole pe cari le primim, cari cer timp pentru a fi citite și alese.

Rugăm dar, pe amicii noștri cari ne-au trimes și ne vor trimete lucrări, să nu fie impacienți, căci ce e potrivit revistei noastre se publică când le vine rîndul.

Redacția.

Cronica săptămânei.

— Ploile cădute în vremea din urmă aproape în totă țara au fost minunate pentru creșterea cerealelor. În multe părți ele au fost numite cu drept cuvânt ploii de aur.

Acum vremea e liniștită și caldă, iar cerul senin. Dacă timpul va fi tot așa, se speră că magaziile se vor umple de rapiță, mulțumită recoltei sale îmbelșugate. Tăiatul acesteia a și început în Muntenia. În Moldova va începe peste vre-o săptămână.

— Majestatea Sa Regele, însoțit de d-l I. Kalinderu, Administratorul Domeniului Coronei, au mers să viziteze Domeniul Cocioc (Ilfov): clădirile, atelierele, magaziile, lăptăria, cășăria, hameieria și mola.

Majestatea Sa a rămas foarte mulțumit de această vizită și a arătat înalta sa satisfacțiune d-lui I. Kalinderu.

— În sînta Mitropolie din București s'a hirotonisit protosinghelul Sofronie Vulpescu, ca arhieru, cu titlul de Craiovenul. Serviciul divin s'a făcut de către Mitropolitul Primat și I. P. S. Episcopi de Râmnic și de Argeș.

— D-l A. Ștefulescu, institutor și director la T.-Jiu, se numește revisor școlar al județului Gorj.

— În Dobrogea, pe delta Dunărei, s'au ivit lăcustele în mare număr. S'au trimis câte-va regimente de soldați, ca să le stărpescă.

— Generalul A. Gorjan, unul din cei mai muncitori militari, a încetat din viață la Viena, în urma unei operațiuni chirurgicale la stomac. Decedatul era în vîrstă de 63 de ani.

Generalul Gorjan și-a început cariera militară ca simplu soldat. Ca locotenent colonel, comandant de brigadă, a luat parte în războiul pentru neam, luptându-se cu vitejie la Smârdan și Vidin. Cadavrul lui va fi adus la București, unde i se vor face onorurile militare.

— Între 18—26 Iunie se va ține un congres agricol la Paris. Se vor trata însemnate chestiuni de economie rurală, învățămînt agricol, agronomic, etc. S'au înscris mai mulți agricultori din țară pentru acest congres.

După scirile venite din Austro-Ungaria și Rusia, se vede că cerealele din aceste țări au suferit orecări stricături din pricina zăpezii și a grindinei.

În cele-lalte țări ale Europei și în America recolta e bună pînă acum.

— La 28 Maiu se va ține licitație pualică la pepiniera Istrița (Buzău) pentru vîndarea de cai de muncă, rasă normandă. Avis cumpărătorilor!

— Ministerul de Interne a bătut o telegramă prefectilor, cu care le pune în vedere că recolta agricolă din acest an fiind îmbelșugată, să îndemne pe locuitorii a-și împlini cu rivnă îndatoririle față de marii agricultori, îngrijind ca și recoltele lor să fie culese la timp.

Spre a nu se aduce zădărniciere muncilor agricole să caute a amână lucrările șoselelor; iar prestațiile să fie cerute sătenilor când brațele lor nu vor fi trebuitoare agriculturii.

— În China a izbucnit o revoltă periculoasă pentru marele imperiu. Un număr foarte mare de boxeri, chinezi cari tac parte dintr'o sectă care luptă contra a tot ce e strein în China, au măcelărit mai mulți catolici și protestanți și au făcut o mulțime de jafuri. Dacă cărmuirea chineză nu va lua grabnice măsuri, puterile europene vor potoli cu armata lor răscolă și, din pricina slăbiciunei cărmuirii și a barbariei boxerilor, vor ocupa China. Iată ce rele urmări aduc răscolurile!

— Englezii au ocupat orașul boer Iohanesburg, unde sînt bogate mine de aur. Cu toate amenințările Boerilor de a nimici minele, la apropierea Englezilor, ele n'au suferit nimic. Dușmanii sînt acum în apropiere de Pretoria, capitala Transvaalului, ale căruia pozițiuni întărite sînt ocupate de mai multe mii de Boeri. Noi nu putem de cât să plângem sorta rea și tristă a acestui mic popor de viteji care, cu totă bravura lor, vor căde sub stăpînirea Englezilor.

G. T.

MULȚUMIRI

Onor. Eforie a spitalelor civile din București, abonând această școlă la mult prețuita revistă «Albina,» a căutat — pe lingă scopul sublim ce are de a vindeca corpurile — să corespundă și celui d'al doilea, adică de a lumina spiritele — țărănimei mai cu seamă — prin răspîndirea de asemenea reviste neprețuit de folositoare.

În acest scop, sub-scrisul cu respect vă rogă, să bine-voiți a aduce acelei onor. instituțiuni mulțumiri publice.

Pr. Marin Molesescu

Dir. șc. No. 2, Chirnogî-Ilfov.

Sub-semnatul Gr. Socolescu, dirigintele școlii Slobozia-R. Sărat, aduc viile mulțumiri onorabililor donatori, cari au oferit pentru bibliotecă: un volum d-l I. Măldărescu, un volum d-l E. Patriciu, unul d-l R. Novianu, patru d-l I. Totan, unul d-l D. Ștefănescu, patru d-l A. Murgescu, mai multe Societatea centrală de agricultură și d-l Datculescu revista sa.

G. Socolescu
Dir. Slobozia-R. Sărat.

Dl Ion Niculescu, președintele societății industriale «Curtea de Argeș» și fotograf, cu sediul în Șoséua Jianu No. 10 București, a bine-voit a da ca ofrandă, pentru lucrul de mână al elevilor din școlă acestei comuni, două albume: «Modele de cusături pentru costume naționale române, culese din jud. Muscel.»

Pentru interesul și iubirea ce poartă nămului său, d-l Niculescu, în numele școlii, îi aduc viile mele mulțumiri.

G. Florescu
Înv. Vâlșănesci-Argeș.

Sub-semnatul aduc cele mai căldurose mulțumiri în numele elevilor mei d-lui E. I. Patriciu, învăț. în com. Smulți, jud. Covurluiu, care a avut buna voință de a îmbogăți biblioteca acestei școli cu un volum «Albumul învățătorului» și d-lui N. I. Ghinescu din com. Jugur, jud. Muscel, care a oferit un exemplar «Mica călăuză pentru practica lucrului manual. De asemenea și d-lui I. T. Totan, învățător care a oferit 3 broșuri.

Ilie C. Popescu
Înv. Urlușesci-Argeș.

POȘTA ADMINISTRAȚIEI

M. D., Mărășesci. Adresați-vă d-lui dr. Thiron sau d-lui Al. Xenopol, profesori universitari, Iași, și vă vor satisface cererea.

C Bănescu, învăț. Rudina, Mehed. Am rugat pe d-l Bungheteanu fostul revisor, a ne arată numele celor ce i-au încredințat bani pentru revistă; d-sa însă nici pînă acum n'a răspuns rugăminții noastre. Prin urmare d-v. ca și toți cei ce i-au încredințat bani pentru noi și nu posedă chitanțe cu stampila revistei, adresați-vă direct d-lui Bunghetianu și rugați-l să descurce lucrul. Noi nu putem face nimic și rămâneți neachitați, de ore-ce n'am primit banii. Pentru cei primiți am liberat chitanțe asușe.

Const. Marinescu, învăț. Mironesci, Romanați. Adresați-vă d lui V. Brezeanu, șeful biroului viticol din Ministerul Domeniilor, care e specialist. Scrieți-i spunând că noi v'am îndemnat.

V. Constantinescu, Slobozia, R.-Sărat. V'am trimis din biblioteca onor. Administrației a Domeniului Coronei «Cultura Albinelor» luerată de Marin Petrescu. Adresați-vă și Pr. Petculescu, institutor Pitești, care are o mare experiență și de-î veți spune că v'am recomandat noi, vă va da toate deslușirile.

O. S., Murgeni. Vă recomandăm cartea d-lui V. S. Moga intitulată: *Curs de Agricultură practică* și pe care o puteți cumpăra de la librăria Socec, București.

No. 11.

ÎNTÂMPLĂRILE PERICULOSE

ALE

UNUI MARINAR FRANCES ÎN NOUA GUINEE.

Traducere de C. C. Pop.-Tașcă.

Cap. VII.

Sórele răsărea deja când plecarăm din Koutar. Guvernatorul Ouaratel, saú țara aurului, mergea înainte cu mai mulți nobili și eră escortat de vre-o 20 soldați bine înarmați călărind nisce cai mici, iuți și voinici. Șeful nu mă băgă de loc în sémă, așa că fui foarte fericit când ofițerul care comandă escorta, mă poști să merg lângă el.

La vr'o 30 kilometri, ne oprirăm la un fel de conac de unde ni se dădu vr'o 6 criminali condamnați la munca silnică în ocné. Ei fură înconjurați de soldați și pornirăm înainte. În acest timp aflai că ofițerul se numia Lanna și eră un foarte bun tovarăș de călătorie. Tot vorbind sosisem la capătul podișului pe care este așezat Koutar. Ne oprirăm ca o jumătate de oră la umbra unei stânci răpóse și apoi începurăm a ridică costa muntelui Tanavorkou. Timp de două zile suirăm pe nisce cărări atât de înguste și de alunecóse că te mirai cum puteam merge; pe unele locuri treceam pe lângă nisce prăpăști de nu le vedeai fundul în timp ce de partea cea-laltă se ridicau stânci drepte și netede ca nisce părăi și totuși căișorii noștri păreau neobosiți.

Către sfirșitul celei de a doua zi ne întâlnirăm cu o trupă de soldați armați pină în dinți cari coborau muntele: ei aduceau aur regelui. Intrebai pe Lanna dacá nu se temeau de hoți.

— S'ar fi temut altă dată, imi răspunse el cu un ris ciudat. Tocmai intram într'un codru. Un miros foarte rău, ne isbiá în față. Tovarășul meu se opri de odată și arătându-mi un arbore mare, cum nu mai vădusem, imi strigă:

— Iată ce au mai rămas din nisce hoți cari îndrăsnise odată să atace pe nisce soldați, cari aduceau aur regelui.

Vădui atunci atárnând 5 corpuri aprópe putrede, iar un șarpe boa, lung de aprópe 20 de metri eră încolăcit împrejurul lor.

Ne grăbirăm să părăsim această vedere scârbóasă și peste o oră intrarăm într'o vâlcică, atât de strânsă între stânci, în cât sórele nu străbătea de cât o jumătate oră pe zi. Ofițerul privia ceretător în tóte părțile și peste câte-va minute arată soldaților cu virful săbiei spre o stâncă ascuțită. Într'un minut soldații o rupseră la fugă într'acolo.

(Va urma)

MICA PUBLICITATE

Cu 5 bani cuvintul, iar pentru anunziurile cu un număr mai mare de cuvinte, de la 50 în sus, prețul pentru fie-care cuvint este numai de 4 bani.

A apărut: Epigrame de *Dimitrie Te-leor*. Prețul unui exemplar 1 leu, Libr. Leon Alcalay. Pentru abonații revistei «Albina» prețul pe jumătate. Cererile să se adreseze la autor, strada Sevastopol No. 1, București.

A eșit de sub tipar în editura d-lui Socec: ediția III, *Curs de Agricultură practică, pentru școlile Normale, Seminare și de agricultură practică*, de V. S. Moga. Prețul 3 lei.

A eșit de sub tipar în editura librăriei d-lui Socec: *Cultura pomilor roditori* ediția III, prețul 1 leu de V. S. Moga, profesor de agricultură.

GRĂDINA PREOTUL ILIE, Biserica Cotroceni, București. — Arbori fructiferi, Arbori pentru șosele, Arbori altoiți de ornament, Arbuști, Plante urcătoare, Brați, Pini austriaci, Thuia și altele. Stupî, Trandafiri, etc.

O lucrare de un deosebit interes pentru ori-ce Român a fost dată la lumină de d-l dr. A. Șaabner-Tuduri. Ea este intitulată: *Apele minerale și Stafinile climatice din România*. Cartea este scrisă într-o limbă curat Românească și un stil ușor și atractiv. O recomandăm în deosebi numeroșilor noștri abonați, fiind un adevărat povățuitor pentru ori-ce bolnav. De vinđarela toate librăriile din București și din țără.

Cu ocașia apropierei împărțirii premiilor, atragem deosebita luare aminte a numeroșilor noștri abonați și în particular a d-lor Prefecți, Primari, Revisori școlari și mai cu seamă a prietenilor noștri învățatori, și îi rugăm în interesul răspândirii citirilor morale și folositoare, ca la alegerea cărților pentru premii să aibă în vedere revista noastră. În acest scop, administrația revistei a luat hotărârea, pentru a răspunde la cereri de ori cât de mici sume, să vîndă pentru premii și numere separate cu prețurile următoare:

15 bani exemplarul, pentru 1—10 numere.

10 bani exemplarul, de la 11 numere în sus.

O colecție pe 3 luni coprinđend 13 fascicule, fie-care putënd servi ca o cărticică . . . . . lei 1,25

O colecție pe 6 luni coprinđend 26 fascicule. . . . . „ 2,50

„ „ un an „ 52 „ . . . . . „ 5,—

„ „ un an broșată într'un volum . . . . . „ 5,50

„ „ un an legată . . . . . „ 7,—

„ „ 6 luni „ . . . . . „ 3,50

În aceste prețuri intră și transportul.

Revista „Albina“, prin varietatea materiilor și prin mulțimea ilustrațiilor ce fie-care fasciculă coprinde, este fără indoiială cea mai alăsă carte de citire, care pôte fi pusă cu folos în mâinile tinerelor generații, și deci sperăm în tot concursul prietenilor și Onor. autorități.

A V I S

Ori-ce persoană ne va procura 7 abonați plătiți pe anul al III-lea va avea al 8-lea abonament gratis. Cine ne va încasă și trimite banii pentru 10 abonați, are abonam. pe 1/2 an gratis.

BANCA ROMÂNIEI

Capital social de 25.000.000 fr. împărțit în 50.000 acțiuni de 500 fr. din cari 150 fr. vërșați.

Comitetul central:

la Londra
Lachlan Mackintosh Rate,
Esquire . . . . . „
G. I. Goschen . . . . . „
Viscount Duncannon . . . . . „
Hon. H. A. Larvrence . . . . . „
M. Adolphe Vernes . . . . . à Paris
M. Charles Mallet . . . . . „

Director general la București,
M. Dimitrie de Frank.

Director: M. C. A. Stolz.
» ajutor: M. E. E. Goodwin.

Censori: Principele Demetru Ioan Ghika, Ioan Kalinderu și Arthur Green.
Sediul social

Piața sf. Gheorghe, București
Sucursala la Brăila, Agenția la Londra.

Societatea de Basalt Artificial și de Ceramică de la Cotroceni.

Capital social Lei 2 500.000 deplin vërșați

Sobe de porțelan albe și colorate

Representanța generală pentru toată țara

ZWEIFEL & Co. (Bucur. Calea Moșilor No. 51.
Iași, str. Mitropoliei No. 2.
Galați, str. Egalității No. 48.

DE INCHIRIAT

Strada Regală No. 14. o locuință,
Strada Stavropoleos No. 15, mai multe locuințe.
Str. Lipscani No. 1, mai multe locuințe.

Informațiuni se pot lua la direcțiunea societății «**Dacia-România**», strada Vămei No. 3.

Cel mai mare și cel mai vast magazin din Țară și singurul care vinde eftin

LA TOATE SEZOANELE

București, Calea Victoriei 27, lângă Poliția Capitalei.

Ghete pentru bărbați

De vax cu elastic, 12,95, 11,95, 10,95
» » extra-fine, 13,95, 12,95, 11,95
» » cu șirete, 13,95, 12,95, 11,95
Ghete de lack pentru salon cu elastic și șirete, 12,95, 11,95
de lack întregi, 14,95, 13,95
» » facon Klappe, 15,95
» » pentru d-niiofiț, 14,95, 13,95
» » cu nasturi, 15,95, 14,95
» glace vax cu nasturi, 15,95, 14,95
» chevr. cu elastic, 15,95, 14,95, 13,95
» » nasturi, 16,95
Ghete color. simple, 13,95, 12,95
» » besetuři, 14,95, 13,95
» » șirete, 14,95, 13,95, 12,95
» » nasturi, 14,95, 13,95
» » piele rus. 15,95, 14,95

Pantofi pentru bărbați

De gems, 10,95, 9,95, 8,95
chevreaux american, 9,95
» » franțuzesc, 12,95
» color, 11,95, 10,95, 9,95, 8,95
» » piele rusescă, 12,95, 11,95

Ghete pentru dame

De gems, 9,95, 8,95, 7,95
» chevreaux, 13,95, 12,95, 11,95, 10,95
» » ext. fine, 15,95, 14,95, 13,95, 12,95
» » High-Liffe, 16,95
» color, 12,95, 11,95, 10,95
» » High-Liffe, 15,95, 14,95
» » extra-fine, 13,95, 12,95, 11,95

Pantofi pentru dame

Colori și negre, 9,95, 8,95, 7,95, 6,95, 5,95, 4,95.

Ghete pentru băești, fete și copii

Pentru băești, 9,95, 8,95, 7,95, 6,95
» » fete, 6,95, 5,95, 4,95
» » copii, 5,95, 4,95, 3,95, 2,95

Nu mai la toate sezoanele se pöte găsi încălțăminte bună și cu prețuri fabuloase de eftine.

Magasinul la toate Sezoanele lângă Poliția. București, Calea Victoriei 27, București.

5%

Cupon de reducere pentru cititorii Albinel.

Cititorii revistei vor ave un scădămint de 5% din prețurile însemnate, prezentând cuponul.